

မထိဘဲ(ခြေဖျားထောက်၍) သွားခြင်း၊ ခြေဖနောင့်ဖြင့်သာ
မြေနှိုင်း၍ ခြေဖျားက မြေနှိုမထိဘဲ(ခြေဖနောင့်ထောက်၍)
သွားခြင်းကို “ဖဝါးအစွန်ဖြင့် နှင်းခြင်း” ဟု ခေါ်သည်။ မြို့တွင်း
ရွာတွင်း၌ သွားသောအခါ ထိုကဲ့သို့ ဖဝါးစွန်နှင်း၍ မသွား
ကောင်း။ [ဥ=အထက်၌+ကုဋ်က=အစွန်းရှိသည်။]

ပလ္လတ္တိက သိက္ခာပုဒ်။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ....အချို့လူများ
ထိုင်သောအခါ ဒူး ၂-ဖက်ကို
ထောင်ပြီးလျှင် ထိုဒူးကို လက် ၂-ဖက်ဖြင့် ပတ်၍ဖြစ်စေ
အဝတ်ဖြင့် ပတ်၍ဖြစ်စေ အဝတ်ကို ကျစ်ထားသော ကြိုးဖြင့်
ပတ်၍ဖြစ်စေ ထိုင်လေ့ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ထိုင်ခြင်းကို “လက်
အာယောဂပတ်, ပုဆိုး (အဝတ်) အာယောဂပတ်” ဟု ခေါ်
ကြ၏။ မြို့တွင်း ရွာတွင်း၌ ထိုကဲ့သို့ ပတ်၍ မထိုင်ကောင်းပါ။
[ပလ္လတ္တိက=ပတ်ဖွဲ့ခြင်း။]

သက္ကစ္စ ပတိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ....ဆွမ်း
ခံသောအခါ ဆွမ်းကို
ဖြစ်စေ ဟင်းကိုဖြစ်စေ မလိုချင်သလို သွန်ပစ်ချင်သလို အနေ
မျိုးဖြင့် မခံယူရ။ ဆွမ်းကိုဖြစ်စေ ဟင်းကိုဖြစ်စေ လေးလေး
စားစား ခံယူရပါသည်။ [သက္ကစ္စ = ကောင်းစွာပြု၍ +
ပတိဂ္ဂဟဏ=ခံယူခြင်း။]

ပတ္တသညီ ပတိဂ္ဂဟဏ။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ....ဆွမ်းခံသောအခါ
ဟိုကြည့်သည်ကြည့် မကြည့်ရ။ ငေး၍
လည်း မနေရ။ ဟိုကြည့်သည်ကြည့်ကြည့်နေလျှင် ငေး၍နေလျှင်
ဆွမ်းလောင်းနေမှန်းလဲ မသိ၊ ဆွမ်းလောင်းပြီးမှန်းလဲ မသိဘဲ